

CHUYỆN VỀ NƯỚC TRỜI

Phong Trần

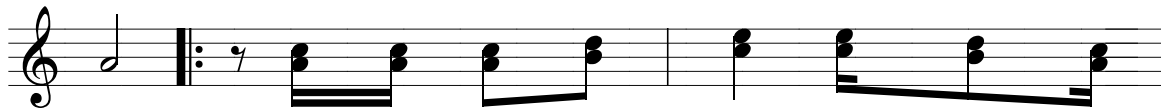
Chuyện về Nước trời hơn hai ngàn năm qua, thật nhiều Dụ
Ngôn đã nói về Nước Trời. Chuyện về Nước
Trời ví như chuyện người kia đem hạt giống tốt gieo trong ruộng
mình. Rồi đem về, và ngày lên, hạt giống mọc
lên thấy có pha cỏ lùng, vì đâu, vì
đâu người hỡi. Chuyện cuộc sống
này đã bao ngàn năm qua, còn đầy buồn vui đang giăng mắc kiếp
người. Chuyện cuộc sống này đã bao ngàn năm

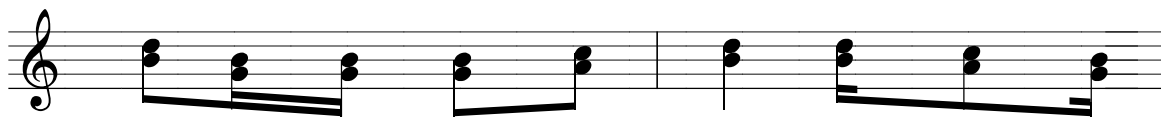
qua, bao là sự dữ bên bao sự lành. Nơi đây cỏ

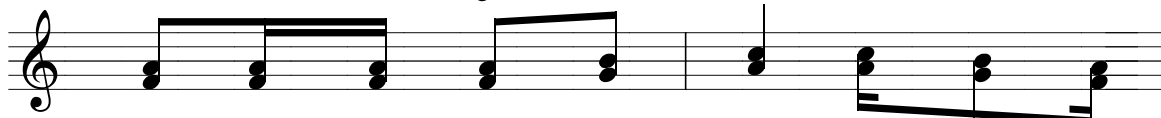
lùng, nơi kia lúa tốt, nơi đây người lành, nơi kia ác

nhân. Sợ một ngày nào đó lúa không mọc
Để bảo toàn cho lúa, cứ để cả

lên, bị cỏ lùng chen lấn lúa kia chết
hai, để cỏ lùng bên lúa, lúa bên cỏ

ngạt, sợ một ngày nào đó ác nhân còn
lùng, rồi mùa gặt sẽ đến, các Thiên Thần

đây rồi người lành lây nhiễm thói hư trần gian. Vậy
Ta, nhặt cỏ lùng đem đốt, đốt tan thành tro. Người

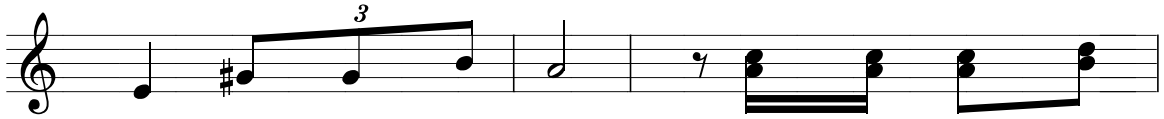
xin, vậy xin xin Người nhỏ cỏ lùng đi.
oi, đời oi, cứ để cả hai mọc lên

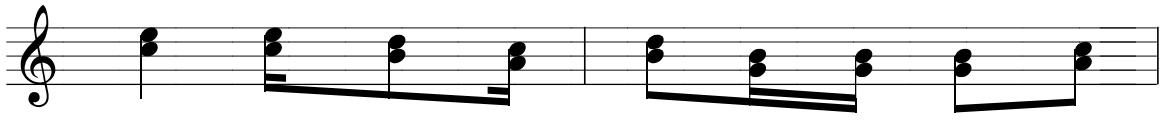
Chuyện cuộc sống này sao không nên tốt hơn, vì một tình

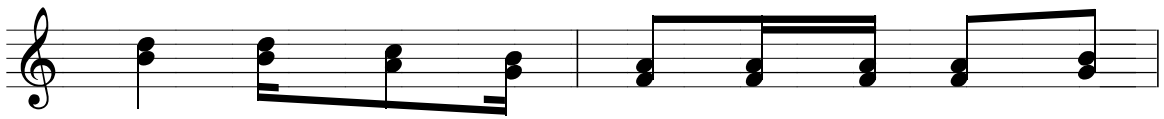
lành. Nơi đây cỏ lùng, nơi kia lúa tốt, sao không làm

sạch? sao không tách riêng? Vì một lòng kiên

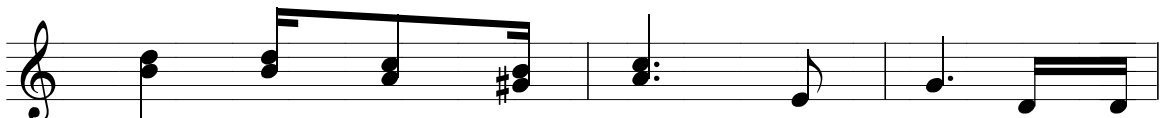
nhẫn Chúa luôn chờ ta, chờ một ngày nào

đó hồi nhân quay về, và từng ngày Thiên

Chúa xuống muôn Hồng Ân chờ một ngày nào

đó ác nhân hồi tâm, Tình Yêu, vì Tình

Yêu, ghét tội nhưng yêu tội nhân.